

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Aplicarea legilor bisericești.

Se începe, așadar, actul final al tragediei numită „politica bisericească”. La 1 Octomvrie a. c. se vor pune în aplicare legile despre căsătoria civilă, atribuțiile de stat și religia popilor.

La dreptul vorbind, politica aceasta trebuia să o numim, mai potrivit, nu politică bisericească, ci tocmai anti-bisericească. Căci nu de scutirea și precizarea drepturilor bisericești, ci tocmai de scurtarea lor, care nu s'a oprit nici chiar înaintea sacramentelor, este vorba în această reformă, pe care nu poartă creștine au cerut-o, ci susținătorii vrei ai guvernelor liberale, adumbriți de faimoasa bandă internațională, numită „lianta israelită”. Știut este, că aceasta din urmă, făcând apel la spriginul vremenii ungurești, a constatat însăși, că a exoperat reformele bisericești.

Nu mai trebuie să constatăm din nou, că de adănc jignite au rămas în urma aplicării acestor legi, sentimentele religioase ale tuturor cetățenilor, care țin la religia străinilor lor. S'a constatat aceasta, în chip mai mult decât evident, din numeroasele proteste, ce corporațiile bisericești și sute de adunări populare au ridicat contra intențiilor necreștinești ale guvernărilor.

Constatăm însă încă odată, că jignirea drepturilor bisericești și a sentimentelor religioase, constituie numai o parte a nenorocirii, ce această fatală reformă a adus asupra nenorocitei noastre patrii. A doua parte, tot atât de gravă, și încă nu mai gravă chiar, este atențiunea contra naționalității cetățenilor nemaghiari ce reforma conține, ca mai toate reformele făcute sub actualul regim.

O știăm de mult și aceasta. O știăm de concetățenii nostri de alte limbi nemaghiare, și cu toții am făcut tot ce pe lege legală putem face, ca reforma să nu se ducă în deplină, sau măcar să se facă, că la a noastră dorință și cu al nostru consimțământ nu se face.

Dar' cei-ce au avut tupeul să lovească de nesfîit în drepturile noastre bisericești și naționale, să jignească conștiințele și liniștea cetățenilor, au găsit și înfrângerea de a nega, că reforma ar fi o tendință maghiarizatoare. Ministrul susținătorii lor de frunte au declarat diferite ocazii, că nu se urmărește altceva, decât realizarea unui principiu libe-

ral, regularea dreptului familiar în chip egal pentru toți.

Cam aceasta a fost, în tot decursul erei „liberale” motivarea stereotipică a tuturor legilor de maghiarizare. Ea însă nici-odată n'a avut altă valoare, decât aceea de a dovedi, că în interiorul lor, apostolii maghiarizării sunt conștienți de nedreptatea cauzei ce susțin, și de aceea caută să o acopere cu frase sforătoare de „liberalism” și „egalitate”.

Așa și în cazul de față. Regularea dreptului familiar după principiul egalității este frasa, ear' fondul, realitatea, este maghiarizarea.

Cel-ce s'a mai îndoit despre aceasta, urmărind modalitățile cum reforma a fost inițiată și debaterile parlamentare asupra ei, are acum privilegiu să se lămurească pe deplin, cetind ordonanțele baronului Bánffy despre punerea în aplicare a sus numitelor legi.

Să privim numai dispozițiile aplicării legii despre căsătoria civilă, cea mai cardinală, cea mai importantă dintre toate legile bisericești.

Căsătoriile legale dela 1 Octomvrie viitor vor fi încheiate înaintea purtătorului matriculelor civile, în biroul acestuia sau în altă localitate oficială. Funcționarul acesta, numit de guvern, va fi mai totdeauna Maghiar și la toată întemplantarea va săvîrși formalitățile oficiale exclusiv numai în limba maghiară. După-ce însă tot se mai întemplantă că majoritatea cetățenilor statului „național-maghiar”, nu înțeleg această limbă, și prin urmare nu vor înțelege-o nici majoritatea viitorilor însurați, consiliul de miniștri a fost atât de condescendent să permită ca, în asemenea cazuri, la încheierea căsătoriei să mai intervină și câte un talmăciac.

Funcționarul stării civile, pentru ridicarea solemnității actului căsătoriei, Doamne ferește nu pentru altceva! va purta eșarpă în tricoul maghiar și, după purpă, și atila, frumoasa haină cu șireturi și nasturi de metal a descendenților eroului de același nume!

Credem că după aceste dispoziții tendința legii este dată pe față. Și aceeași este tendința întregii reforme bisericești. Scopul ei adevărat este să slăbească legăturile cetățeanului cu biserica, în care limba și obiceiurile lui prea multă ocrotire află, și în locul bisericii, în toate fașele vieții, în cele mai intime și mai delicate momente, să-l pună față în față cu reprezentanții — „ideii de stat”, cu atila și

cu tricolorul. Și în chipul acesta cetățeanul pacific în tot momentul se vadă și se înțelege, că patria aceasta este numai Maghiarul, ear' el, nemaghiar fiind, rămâne numai cetățean de a doua categorie, care nici căsătorii nu se mai poate în limba lui, câtă vreme nu trece în tabăra privilegiată a maghiarismului.

Acesta este „principiul liberal”, aceasta este „egalitatea de drept”, în virtutea căreia s'a făcut reforma bisericească a guvernelor Wekerle și Bánffy!

Dar', în fine, legile acestea au trecut prin toate formalitățile constituționale, au intrat în vigoare și ca mâne se vor pune în aplicare. *Consumatum est*, nu avem ce mai zice. Ca cetățeni leali, cari ne urmăm scopurile noastre numai pe căi și cu mijloace legale, nu ne rămâne decât să ne supunem, deși legile au fost create fără conlucrarea noastră și în contra dorințelor noastre. Ne vom supune dar', bine înțeles, păstrând intacte legile și obiceiurile bisericii noastre. Însă nimenea nu ne poate opri să declarăm, că nu mai cu grea inimă și cu adâncă mâhnire ne supunem. Asemenea suntem în dreptul nostru să declarăm, că privim aceste legi de nedrepte și păgubitoare, atât nouă și bisericii noastre, cât și patriei peste tot, și că vom da tot concursul nostru acolo ce mai curând sau mai târziu se vor arăta dispuși să le abroge.

Și avem firmă speranță, că în curând se vor afla patrioți adevărați, care vor întreprinde această salutară și patriotică operă. Căci privind în jurul nostru, ne întrebăm mirați: *Cui prodest?* Cui au să folosească aceste legi, pe care majoritatea covârșitoare a cetățenilor, ba chiar majoritatea Maghiarilor genuini, le condamnă? Le condamnă înainte de toate puternica biserică catolică, precum și fără excepție, totalitatea popoarelor nemaghiare.

Ear' de susținut cine le susține? Am văzut că din tot adinsul le-au susținut numai campionii ovrei ai Alianței israelite. Pentru-ce? Din liberalism sau în interesul țării? Nici decum, ci pentru-că în fruntea reformei era pusă recepțiunea Ovreurilor și mai departe, pentru-că slăbindu-se, prin celelalte legi, legăturile bisericești ale popoarelor, ei speră a produce în Ungaria o atmosferă cosmopolită, care atât de priincioasă este rasei lui Israil.

Va să zică Ovreurii au susținut și susțin reforma în interesul lor, nu în

interesul patriei. De aceea spriginul internațional atât de zelos al Alianței!

Neadmitând însă, că interesele ovrești se fie deja identice cu interesele patriei, întrebăm încă odată: *Cui prodest?* A, interesele maghiarizării! Știm, că pe lângă stăruințele ovreimii aceste au condus pe legiuitorii maghiari. Dar' oare speranțele ce ei leagă de reforma lor se vor realiza tot atât de ușor ca reforma însăși? Avem firma convingere, că un viitor apropiat le va dovedi că nu!

Cel puțin întrucât îi privește pe Români, îi putem asigura, că în scurtă vreme va urma desamăgirea. Căci zadarnică este ori-ce speranță de a promova maghiarizarea între Români prin legile bisericești.

Da, se va promova o anumită aparență potențială de maghiarizare, însă nu maghiarizarea. Matriculele vor fi ungurești, funcționarii Unguri vor înscrie pe Ioan și Nicolae ca János și Miklós, însă Românul tot Român va rămâne.

Ear' dacă se speră, că prin noua instituție elementul român va fi câștigat sau măcar apropiat de „idea de stat”, atunci desamăgirea va fi și mai crâncenă. Noi putem asigura, că tocmai contrarul se va întemplantă. Românul, a cărui limbă este deja atât de oropsită în patria lui străbună, nu se va simți atras, ci tot mai mult respins de „idea de stat”, care îl împedecă de a jura în limba lui chiar și credința eternă iubitei sale. Românul numai oroare va simți de „idea de stat”, care cu intervenția talmăciului, i-se prezintă chiar și la actul căsătoriei în atila și cu eșarpă ungurească, pe când pentru scumpul său tricolor el este aruncat în temniță!

Scurt și cuprinzător, legile bisericești nu vor apropiia, ci și mai mult vor înstrăina elementele nemaghiare de către actuala politică de stat. Și mai mult va spori nemulțumirea din țară, și astfel în mod fatal va accelera căderea nenorocitului sistem sub care patria și noi toți trăngim de atât vreme.

Drept-aceea avem cuvinte de a spera, că precum toate sunt trecătoare, cu atât mai trecătoare vor fi și nouele legi bisericești. *Sigma.*

Maiestatea Sa Monarhul în Ardeal.

După-cum este informat guvernamentalul „Kolosvár” (numărul dela 10 Iulie) Maiestatea Sa Monarhul sosește la Cluj în ziua de 22 Septemvrie, dimineața, la orele 7 și 55

minute. În aceeași zi la orele 9 va asista la un Te-Deum, după care la orele 11 primește diferite delegațiuni. După primire se va da un dejun, ear' după amiază Maiestatea Sa pleacă la Huedin, unde rămâne până la 26 Septemvrie, când se termină manevrele.

Jidanii și matriculele de stat. O depeșă trimisă din Budapesta guvernamentalului „Kolosvár” anunță că „ministrul de culte și instrucție publică a aprobat punctul de vedere al biroului central israelitan din țară, cu privire la posturile rabinilor conducători ai matriculelor confesionale israelitane. Ministrul a încredințat biroul pe calea ordinațiunii, că valoarea regulamentelor usate până acum nu va înceta nici cu intrarea în vigoare a noiei legi despre conducerea matriculelor. Astfel cercurile teritoriale ale comunelor bisericești israelitane și relațiile către filialele bisericești vor rămâne și mai departe intacte, așa cum au fost statorite pe baza regulamentelor de până acum. Tot asemenea nu vor suferi nici cea mai mică schimbare plășile și drepturile de până acum ale rabinilor conducători de matricule confesionale”.

E de observat, că cei dela cancelaria centrală ovrească din Budapesta își știu influența asupra guvernului atât de sigură, că —după-cum am arătat la timp— înainte de două săptămâni deja au dat rabinilor acest răspuns, pe care ministrul îl confirmă acum și el.

Socialiștii maghiari. Despre mișcarea socialistă în comunele de pe Alföld, ziarul „Egyetértés” dela 10 Iulie scrie:

„Astăzi nu stăm numai în fața năsuințelor absurde ale unei cete sălbatece de oameni seducși, ci în fața unei armate de muncitori-proletari, organizată în regulă și cu rafinierie surprinzătoare, care astăzi încă se teme de puterea sulțelor și a puștilor Mannlicher ce tot mai mult es la iveală. Aceasta e cauza, că răbdă în tăcere și numai din când în când lasă câte un țipet de tânguire; dar' așteaptă în același timp, și așteaptă mereu privilegiul, când va pute să facă se-i simțască brutalitatea sa acoia, pe care îi crede că-i sunt asupritori și tiranizatori: clasa proprietarilor de pământ unguri.”

„Este de necrezut dar' adevărat, că din înima poporului muncitor din cele mai maghiare orașe ale celor mai maghiare comitate, a perit sentimentul patriotismului; față de năsuințele maghiarismului, ca națiune, rămâne rece și domnia din redacția ziarului „Népszava” pot fi mândri că li-a succed se scotă noțiunea patriei din sufletul unei mari cete ale poporului maghiar, care odinioară sângele și-l-a

între cele mai mari chinuri ale sufletului meu dornic...

Baronul era gata cu răspunsul:

— Generalul Skaraetin trebuie să moară încă în noaptea aceasta!

Și Țarevna încă în minutul acela a scris cu trăsături tremurătoare actul de executare al generalului, și n'au trecut trei ore până când viteazul general nu mai era între cei viețuitori.

Amorul neiertat al Țarevnei a pofțit și alte jertfe. După moartea generalului a dat ordin imediat să-i prindă și pe cei șese soldați, care l-au legat pe generalul Skaraetin, l-au împușcat și l-au îngropat. Înainte de a se ivi soarele, li-a curs și sângele celor șese soldați...

Prințul Biron l'a așteptat de geaba pe adversarul său, despre care încă de dimineața s'a lătit știrea, că a dispărut fără de veste. Prințul era încredințat că generalul s'a refugiat în străinătate și numai târziu după aceasta a aflat adevărul. Țarevna însăși i-a povestit într'un extas de iubire, când a vrut să-l asigure pe iubitul său de puterea pasiunii sale.

Din acest moment prințul n'a mai putut privi în fața Țarevnei, ci desbrăcat cum era s'a pus în trăsura, a fugit dela curte și a trecut chiar și granița Rusiei.

Rodul acestui păcătos amor a fost Ivan Șuvalov. Mamă-sa l'a dat în grija baronului, a celui mai credincios om al ei. — El singur a știut secretul amorului Țarevnei și după

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Un pretendent.

Istoriograful rus Alexandru Barsukov, celebrul cunosător al timpului Țarevnei Catalina II., a scos nu de mult un volum interesant de documente prețioase și până acum necunoscute. Cartea lui Barsukov scoate la iveală lucruri surprinzătoare, despre care până acum nici pomenire nu era.

Fără îndoială, cea mai surprinzătoare este partea aceea, în care afirmă, spriginind documente, că favoritul Țarevnei *Elsabeta*, tânărul Ivan Ivanovici Șuvalov, pe care Catalina II. l'a expulsat din Rusia, a fost moștenitorul legitim al tronului rusesc și că după reîntoarcerea sa din exil — unde a stat 15 ani — a făcut serioase încercări de a detroniza pe Catalina II. și astfel să ocupe el tronul Rusiei.

Este interesant, că la început nici Șuvalov însuși n'a știut nimic de originea și pretenziunea sa legitimă și numai după reîntoarcerea sa din exil a aflat misterul nașterii sale. Privilegiu i'a dat o scrisoare, pe care i'a predat-o un anumit Feodor Aș și care după Barsukov era de următorul cuprins:

„Maiestate! Atât vîrsta mea înaintată, cât și sdruncinata mea sănătate îmi răpesc nădejdea de a ajunge ziua fericită, în care Maiestatea Voastră, încungiurată de entusiaștii Maiestății Voastre supuși, veți ocupa tronul

Rusiei... Nu pot deci să nu Vă mulțumesc grațiositatea Maiestății Voastre, pentru-că ați avut nemărginita bunățate de a-mi încredința unele și altele afaceri ale Maiestății Voastre și că înainte de plecare ați avut generositatea să mă cercetați încă odată... Dumnezeu atotputernicul și milostivul a vrut, ca Maiestatea Voastră, fiul Țarevnei Anna, să purtați pe sfințitul cap al Maiestății Voastre coroana Rusiei puternice...

Dar' pentru-ca să se poată întemplantă aceasta, este neîncungiurabil, că Țarevna actual domnitoare și legitimul său urmaș, actualul pretendent la tronul Rusiei, să dispară cât mai curând din șirul celor vii. Spre acest scop trebuie să aveți oameni credincioși până la moarte, care să fie neîmpăcații dușmani ai stărilor actuale și ai guvernamentului present. Între oamenii acestia este și fiul meu mai mare, Feodor, care v'a predat și scrisoarea presentă. El a fost comandant de diviziune în armata rusească și la anul 1766, în etate de abia 39 ani, l-au trecut în disponibilitate, deși era încă în deplină putere de a lucra pentru gloria armatei rusești. Dacă Maiestatea Voastră l'ați încredințat pe el cu conducerea afacerilor Maiestății Voastre, eu i-aș da binecuvîntarea mea părintească și aș implora dela Dumnezeu puternicul său sprigin. Aveți încredere în el; s'a jurat pe crucea sfântă, că nici fratelui său mai mic nu va descoperi nici un singur cuvîntel măcar...”

Petersburg, 16 Martie 1773.

Baronul Fridrich Aș.

Pentru importanța scrisorii de mai sus, și mai ales pentru fide-demitatea sa, trebuie să știm înainte de toate: cine a fost acest baron Fridrich Aș, ce rol a avut în curtea Țarevnei Anna, și că avut-a el privilegiu să se încredințeze despre adevăr cu privire la originea lui Șuvalov?...

Relativ la întrebările acestea, Barsukov ne spune multe, dintre care chiar și numai o singură afirmare spriginată cu dovezi, este de ajuns pentru adevărarea celor spuse de el în scrisoarea menționată. Această afirmare este că: baronul Aș deja pe timpul lui Petru-cel-mare a fost un fruntaș sfetnic al curții, ear' în curtea Țarevnei Anna a jucat rolul de secretar intim al Țarevnei. Pe timpul lui Petru-cel-mare el a fost un fel de ministru al afacerilor externe. Astfel îl vedem la anul 1720 în curtea din Viena, unde făcea negocieri diplomatice, ca plenipotențiatul Rusiei. Cu acest privilegiu a căpătat și titlul de baron austriac. Reîntors dela curtea din Viena, grația Țarului Petru-cel mare l'a ridicat l'a o demnitate de frunte în viața de stat, în care poziție l'a aflat și Țarevna Ana când după moartea lui Petru își ocupase tronul.

Rolul baronului Aș pentru istoria lui Șuvalov, se începe dela primirea lui în curtea Țarevnei și încredințarea lui cu cele mai intime afaceri personale, putem zice individuale ale Țarevnei. După-cum apare din documentele desgropate din arhiva secretă a misterioasei curți moscovitane, Țarevna Ana s'a folosit de baronul Aș pentru toate trebuințele

pe care altora nu le putea destăinui. Aș avea între altele și jonicul rol de a acuirea pe amănții Țarevnei. El a fost mijlocitorul amorului cu tragic sfîrșit, între Țarevna și Biron, prințul de Curlanda. Din acest pasionat, dulce și nenorocit amor, s'a născut Ioan Șuvalov...

E un negru și sângeros capitol din istoria aventurilor amoroase ale Țarevnei...

Noaptea târziu, sub seculul întunerecului mut se frîșeaza cineva până la antișambra budoarului Țarevnei. Deschide cu o cheie secretă ușile duble și intră în antișambra. Le închide earăși cu grije și se apropie de ușa budoarului, unde bate inet de trei-ori și după un răspuns lin din partea celui din odaie, intră. Baronul Aș se află față în față cu frumoasa Țarevna. Țarevna pare a fi surprinsă de această vizită neanunțată. Baronul Aș, în loc de ori-ce explicare îi predă Țarevnei o scrisoare, pe care — zise el — a adus-o camerierul prințului Biron de Curlanda. Țarevna apucă scrisoarea cu o năpustă pasiune și o cetește repede și după șir. Se face palidă ca ceara, trupul ei frumos și dornic îi tremură ca cuprins de friguri. După câteva minute în care încearcă să se reculeagă, îi zise baronului:

— Știi ce e în scrisoarea aceasta? — Prințul îmi scrie, că mâine, dimineața curând, va avea duel cu generalul Skaraetin. Știi, că generalul Skaraetin, este cel mai bun țințas în armată întreagă. De aceea n'a venit astăzi, de aceea a trebuit să-l aștept înzadar,

versat pentru patrie; li-a succedea ca țeratul de pe Alföld să se declare de socialist internațional și în mizeria sa mare să-l considere de frați chiar și pe — Români...

În același timp „Budapesti Hirlap” (nr. 10 c.) dă amănunte asupra organizării muncitorilor socialiști din Budapesta, cari vor să facă o grevă mare chiar în ajunul mileniului.

Conferența interparlamentară.

(L.) Cu cât zilele trec și conferența interparlamentară se apropie, cu atât Ungurii devin mai nervoși. Epistola, pe care dl V. A. Urechia a trimis-o tuturor membrilor conferenței a avut în deosebi darul să-i supere pe concetățenii nostri „patrioți”.

Astfel „Egyetértés”, „Budapesti Hirlap” și „Házánk” dela 11 Iulie îl onorifică pe dl Urechia cu deosebite epitețe ungurești chiar în articoli de fond. Nu-i potieria îndrăzneala de a voi să influențeze asupra membrilor conferenței, „asupra unor bărbați politici de valoare” — cum scrie „Egyetértés” — „desmăntându-i să primească invitarea gentilă a deputaților unguri”...

Toate aceste trei foi își exprimă speranța, că „membrii conferenței interparlamentare vor și răspunde cum trebuie la incalificabila epistolă a președintelui Ligei”...

Că unii au și răspuns, că deputați italieni, francezi, suedezi, danezi și englezi au și răspuns în favorul nostru, despre aceasta foile ungurești nu vor să iee știre, ci probabil că așteaptă până-ce prin mijloacele de care dispun, vor reuși să capete dela alți câțiva deputați — mai ales germani — răspuns favorabil lor, să vestească apoi în lume că eată, epistola președintelui Ligei n'a avut nici un rezultat bun pentru cauza românească! Vor să-i câștige astfel dinșii merite, arătându-se ca „harnici luptători contra uneltirilor Ligei”.

„Budapesti Hirlap” de azi vestește deja, că la Bruxella se vor duce să apere Ungaria, între alții, deputații Pázmándy, Jókai și contele Apponyi, „cari sînt de renume european și vorbesc limbile culte din lume”.

„Se vor duce — scrie numita foie, — pe de o parte pentru a contracara uneltirile antimaghiare ale Ligei, ear' pe de altă parte pentru a invita ca oaspeți pe celelalte parlamente la Budapesta, unde anul viitor vom sërba mileniul”.

Contra uneltirilor Ligei nu au ce să lupte, pentru-că Liganu va fi acolo, ci vor fi reprezentanți ai parlamentului român.

Avem însă informații unipositive, că aceștia încă la 29 Iunie n-au scris dlui Góbaturmătoarele:

a) nu e adevărat, că membrii grupului parlamentar au pus din nou chestiunea româno-maghiară la ordinea zilei. Dacă însă Ungurii vor agita-o, vor fi acolo spre a răspunde;

moartea sa secretul acesta l-a lăsat moștenire celui mai mare fiu al seu, care făgăduință a jurat că va păstra secretul întocmai cum tatăl seu l-a știut să-l păstreze.

*

Șuvalov îndată-ce a primit scrisoarea dela Feodor Aș, fiul cel mai mare al baronului, s'a insinuat la Țarevna Catarina și a cerut dela ea permisiune să se stabilească în Rusia. Țarevna i-a dat permisiunea dorită, cerându-i în același timp obligația de a rămânea totdeauna în Petersburg, ca să-l poată mai cu ușurință controla. Dela ținerea acestui obligământ era condiționată împămbăntenirea lui.

Șuvalov și-a ținut cuvântul. În același timp l-a trimis însă pe Feodor Aș să cutreere marele imperiu rusesc și să-l caute partizani. Planul lui era, ca revoluția să izbucnească deodată și la curte și în țeară.

Feodor Aș a fost însă prins la Moscova. Ascultat fiind s'a dovedit, că el a vrut să pună la cale o revoluție în interesul lui Șuvalov. Imediat s'a adus afacerea la cunoștința Țarevnei care ea însăși l-a ascultat pe Șuvalov. Acesta a negat totul și a negat chiar și după-ace a fost confrontat cu Feodor Aș. A spus că nici nu-l cunoaște, nu l-a văzut nici când în viață, e prima-oară că-l întâlnește, nu l-a însărcinat să facă nimic în interesul lui și că se încungiere ori-ce bănuială e gata să depună la moment jurământul de fidelitate Țarevnei.

Feodor Aș a crezut că Șuvalov numai în interesul cauzei simulează, deci n'a reflec-

b) ca să se fie acolo însă, va trebui ca prealabil să li-se deede de conferență asigurarea, că ea nu va primii să meargă în 1896 la Budapesta.

Telegrama din Berna, pe care o publică „Pester Lloyd” dela 11 c. și celelalte foi maghiare deasemenea, — că adică „dintre membrii conferenței interparlamentare elvețiani numai Italienii s'au pronunțat pe lângă pretenșiunile valahe, ear' Nemții după toate probabilitățile nu vor lua poziție pentru chestia valahă”, — n'are dar nici un sens. Deputații români n'au cerut să se discute la Bruxella chestia naționalităților, ci telegrama din Berna, care vestia în foile maghiare acest lucru, era probabil făcută numai ca să influențeze asupra deputaților unguri, să-i îndemne ca să meargă în număr cât se poate de mare la Bruxella.

Nu mai așa ei speră că vor isbuti ca conferența viitoare să fie convocată la Budapesta.

Contra acestei tendențe a Ungurilor, deputații români au început însă imediat lupta.

Și vor continua-o.

Este o perversitate deci, când foile ungurești spun, că Ungurii se duc la Bruxella pentru a susține o luptă de apărare, pentru a apăra statul ungar contra „uneltirilor Ligei”. Nu, presa maghiară face sgomot numai pentru a-i determina pe deputați să meargă câți mai mulți la Bruxella, ear' pe guvern să-l silească a pune și el în mișcare pe toți agenții sei. Ungurii, se vede, și-au făcut chestie de ambiț național, ca viitoarea conferență interparlamentară să fie convocată la Budapesta.

Deputații români, la rîndul lor, lucrează din răspuțeri contra realizării acestei dorințe ungurești.

Eată esența luptei interparlamentare româno-maghiare, luptă, care după-cum se vede din felul cum au spus-o deputații români, va trebui să se aleagă la un fel încă înainte de a se întruni conferența interparlamentară dela Bruxella.

Sistemele dreptului de alegere.

De

Dr. Adolf Menzel, profesor univ. în Viena.

(Urmare.)

Acum ajungem la adevărata noastră temă, la judecarea și cumpănirea diferitelor sisteme de alegere din punct de vedere al dreptului general de stat.

Aci lucrul este din capul locului clar. Nu poate fi vorba decât de o apreciere relativă. Nisuiunța de a afla cel mai bun sistem de alegere, care să se potrivească la toate popoarele și pentru toate timpurile, ar însemna tot atîta cât a-ți da silința să introduci pretutindeni cea mai bună reformă de stat sau cea mai bună constituțiune.

Astfel de nisuiunțe sînt în ziua de azi de tot sporadice. Cu mult mai mulți aderenți are idea contradictorie opusă, adică afirmarea că fiecare cercetare asupra valorii unei in-

toemiri politice superfluă, este fără scop; totdeodată este vorba de o chestie de forță economică.

Nu este aci locul să relevăm urmările provenite din concepțiunea materialistică a istoriei și să reducem însemnătatea raporturilor economice asupra întocmirilor politice la adevărata ei valoare. Un lucru însă e sigur: Un sistem de alegere, care stă în contradicție cu raporturile de forță economice dintr'un stat, nu va pute dăinui mult.

Un al doilea factor, tot atât de important pentru apărarea întocmirilor politice, îl formează vederile etice și estetice ale unui popor. Dacă un sistem de alegere stă în contradicție cu aceste vederi, este condamnat aibă el altfel ori câte alte însușiri bune. Din contră un sistem de alegere „nedrept” din punctul nostru de vedere, poate avea efecte bune, dacă corespunde acestor vederi.

Natural că acest criteriu are o valoare mărginită. El nu te servește atunci, când vederile etice și juridice ale unui popor sînd deosebite, adică de câte-ori clasele nefdreptățite prin întocmirile politice existente ajung la conștiință, că aceste întocmiri sînt nedrepte, ear' pe de altă parte păturile societăți favorizate prin aceste întocmiri, nu au ajuns la convingerea, că respectivele instituțiuni sînt condamnabile din punct de vedere etic. Ar fi însă o eroare a presupune, că aceste situațiuni sînt dese sau durează mult. Din contră istoria ne arată, că vederile lor politice-sociale și-le schimbă și acele pături care, din punct de vedere al egoismului de clasă, nu așteaptă nici un avantaj dela viitoarele schimbări; de multe-ori aceste idei reformatorice emanează chiar din cercurile acelea. Din cauza aceasta nu este ceva curios, când schimbarea vederilor etice și juridice, se întimplă într'un timp, în care reforma respectivelor întocmiri sociale și politice încă nici nu există. Se înțelege că până la introducerea reformei, poate trece mult timp. Acelea cercuri din societate, care pot fi amenințate în adevăratele sau pretinsele lor interese prin schimbările ce sînt de a se introduce în contra convingerii lor adică în contra vederilor etice schimbate — vor opune rezistență. Acestea sînt adevăratele timpuri critice în viața statelor și sînt izvoarele desbinărilor și revoluțiunilor.

Pe lângă acest criteriu luat din ideile predominante pentru aprecierea în tocmirilor din stat, cea mai mare atențiune o merită bazele ce de fapt există, cu deosebire raporturile economice și legătura dintre celelalte întocmiri din stat. Astfel d. e. dacă un sistem de alegere a fost întocmit pe contracte de interese economice, cari au încetat de a mai exista, sau totuși și-au pierdut mult din însemnătatea lor, în vreme-ce clase cu totul nou s'au născut, — atunci un astfel de sistem de alegere, abstrăgînd dela schimbarea în vederile etice, și-a pierdut dreptul de existență. Același caz este la un sistem de alegere basat pe cens de dare, îndată-ce în respectivul stat sistemul de dare s'a schimbat cu totul. Un sistem de alegere, bazat exclusiv numai pe posesiunea de pământ, poate să-și piardă puterea prin creșterea capitalului mobil și nu-și mai poate sprigini autoerația lui pe raporturile existente; și așa mai departe.

O deosebită însemnătate are nexul dreptului de alegere cu celelalte întocmiri politice ale unui stat. Dreptul de alegere în sine însuși nu are nici un scop, el este numai un mijloc pentru a forma reprezentanța poporului. Această instituțiune are probleme

cu totul specifice. Nu este deci corect a judeca dreptul de alegere al tuturor corporiilor reprezentative (parlament, dietă provincială, reprezentanța comunală etc.) din unul și același punct de vedere.

În ce consistă acum problema specială a reprezentanței poporului? Și la această întrebare nu se poate răspunde într-același chip pentru toate timpurile și pentru toate popoarele. Desvoltarea constituțiunilor reprezentative au, ce e drept, scurtă istorie; părerile asupra acestor instituțiuni nu au fost totdeauna aceleași, și caracterul național al parlamentului nu se poate nega.

Cu toate acestea ne va fi și nouă posibil a caracteriza, cel puțin în general, problema reprezentanței poporului: aceasta este îngrijirea de interesele generale ale statului și controla asupra administrațiunii statului. Prin aceasta primește o expresiune suficientă atât contrastul cu staturile feudale cât și cu alte corpori reprezentative din zilele noastre.

Problema reprezentanței poporului se va împlini cu atât mai sigur, cu cât membrii ei vor fi mai apți și vor arăta mai multă energie întru realizarea intereselor generale ale statului. Cu cât un sistem de alegere va avea destoinicia să trimită mai mulți reprezentanți ai acestei idei în parlament, cu atât mai prețios este el din punctul de vedere al scopului seu.

Dacă resumăm rezultatele de până acum, aflăm că punctele conducătoare întru aprecierea sistemului de alegere sînt: vederile morale-juridice ale timpului, raporturile existente și cu deosebire raporturile economice, în fine garanțiile pentru o înjghebare corespunzătoare a problemei reprezentanței poporului. Aceste puncte de vedere le aflăm noi de adevărate, deși până acum chiar în cercetările științifice au fost de multe-ori trecute cu vederea. Este adevărat, că la astfel de întrebări strîns legate cu politica, vederile politice ale scriitorilor înconștient vor influența asupra ideilor sale. Cu tot dreptul se va pretinde însă dela o cercetare juridică de drept public, ca cel puțin punctul de vedere de partid să nu fie din capul locului admis.

(Va urma.)

Maghiarisare cu ori-ce preț.

(Coresp. particulară a „Tribunei”.)

Din protopopiatul Șirier.

Încă în toamna trecută, v'am fost scris, că străinii (17 familii: Jidovi, Slovaci, Boemi, Poloni, Nemți, Țigani și Unguri) din Măderat, cotelul Arad au cerut dela inspec. reg. să le deschidă școala comunală. Comitetul comunal, luând în considerare că comuna e provăzută cu școale destul de bune și că străinilor nu le sînt închise, au apelat contra deciziei congregațiunii, dar' ministerul de culte a respins apelata și a îndrumat de nou reprezentanța comunală să aleagă scaunul școlar. Văzîndu-se constrînși, au ales conform legii din 1868, 7 membrii, toți oameni cu carte și frunțași.

Aceasta nu i-a plăcut reprezentanței cettense. Cu data de 7 Iulie se aduce la cunoștința antistiei comunale, că alegerea arătată sub actul cu Nr. 437/95 s'a nimicit, nefiind făcută în cadrul legii; astfel s'au numit prin congregație resp. comitet permanent, afară de notar, care a fost și în comisia disolvată — încă 6 dintre potlogari, dintre cari 2 nu ătiu nici cetăț, nici scrie ear' alții 2 abia pe nimerite cetese, ear' de scris de tot puțin. Legea mai zice, că numai dintre locuitorii respective dintre cei-ce contribuie la susținerea școlii să se aleagă membrii scaunului, până când, între cei numiți sînt și cari nu contribuie nici cu un ban la greutatea comunei. Cei numiți sînt următorii: Faor Mihály, de neam Țigan, de profesiune faur; Kovácsik József, Slovac, păpucar și soțul „moașei comunale”; Verner Heinrich, neomaghiar, birtaz; Tamasevics György, Polon germanizat, apoi metamorfosat în „magyar hazasi”, butnar pe când erau vile la putere, azi însă lucrător cu ziua; Zöldi Antal 1/2, Maghiar, lucrător de vie și Gajzágó Gyula, singurul Maghiar, de profesiune rotar. Toți oameni, cari afară de Țiganul Faor, azi sînt aici, poimane își duc catrafusele într'altă parte.

Aceștia sînt aleși și patronații guvernului. Ferice de ei! Și, ferice de stăpînii lor, până îi pot propti astfel de oameni.

Rușine însă pe capul Măderătanilor, căci ei hrănesc pe acești oameni, fiind mai toți măiestri.

Au nimerit bună ocaziune de a cere școală, tocmai pe când guvernul are pofta să facă atâtea școli ungurești pe „mileniu”. Cuge-tatau ei și aceea, că fiind ei calici, sătenii români le vor susține școala. Ministrul însă în respingerea apelatei spune: că școala se va susține de către proprietarii străini, ear' Români nostri nu vor contribui dacă solvesc cult mai mare ca 5%. Că se va ține ministrul de vorbă, vom vedea. Până acum semnele n'arată, pentru-că sub Nr. 968/895 comitele suprem al Aradului, pe lângă numirea

membrilor în scaunul școlar și statorirea salariului învățătoresc cere din casa comunei anticipație 150 fl. pentru prevederea salei cu mobile și recuzite.

Această sumă va intra în gura lupului. Vom vedea ce posite vor avea Măderătanii față cu școala ce li-se impune; vom vedea ce atitudine vor observa autoritățile noastre confesionale, față de școalele expuse și cu deosebire, față cu cele din Măderat, fiind numai 2, ear' numărul deobligăților 300 cari mai toți cercetează școala regulat!?

Mai mult ca sigur, se poate crede, că înființându-se școala com. (se aude că va fi de stat) la școalele confesionale nu vor fi permise să umble mai mulți băieți decât spune legea, ear' plusul va fi deobligat a merge la școala ungurească, care, la tot casul, atunci va fi susținută și de Români, deși solvesc 20% cult.

Acum, mai mult ca nici-o dată, trebuie să încordăm toate puterile și să lucrăm cu toții. Autoritățile noastre se desvoalte cu mult mai mare activitate, dacă voesc să apere tesaurul național.

Calătorul.

Spicuri din foile maghiare.

În ce chip scandalos „scribi” din presa maghiară își fac meseria, arată cazul povestit de însuși „Kolozsvár” dela 10 Iulie, care demaschează pe colegii sei dela „Magyar Hirlap”, că fac șarlatanii neiertate. Astfel că să dea știri de senzație, un raportor al acestei foi ovreiești resumează din Shakespeare cuprinsul piesei „Romeo și Julietta”, spunînd că s'a întemplat o asemenea istorie într'un oraș unguresc, pe care nu-l numește însă, și cu persoane din al căror nume spune numai inițialele, ori mai bine: pune numai niște litere, pentru-că din întreaga istorie nimie nu s'a întemplat.

Măne-poimăne, cei din presa maghiară o să copieze din Mollière, așa încât Ungurii o să jure toți, că ei sînt cei mai cu haz popor din lume.

De altmintreli ce să zicem: fiecare nație își are presa pe care o merită!

*

Ca să fie totdeauna câte ceva prin foi despre „expediția de patrie strămoșească căutătoare”, tovarășii cari ajută contelui Zichy să cheltuească cele 60.000 florini se îngrijesc să trimită într'una câte o știre în „patria maghiară din Europa”. Ear' când n'au tocmai ce să scrie, pentru-că nici în Asia nu sînt emiri în fiecare sat, atunci scriu că ce era să li-se întemple!

Astfel foile dela 11 c. spun că mergînd la 29 Iunie expediția înspre Chodsal-Machi, era să pățească o nenorocire: să cadă într-o prăpastie, deoarece-ce s'au spărit cei cinci cai cari îi ducea. Din fericire caii au fost însă ținți bine în frâu, și astfel au s'a întemplat nici o nefericire.

Ce fericire!

*

Drept probă despre deșteptăciunea maghiară, „Nemzet” dela 10 Iulie aduce știrea, că funcționarii maghiari dela postă au observat cum „foile române dușmane statului ungar” trec aici din România sub diferite titluri. Astfel „Curierul” din București au observat că trece sub cinci numiri: „Palcul (?) Român”, „Solul Român”, „Agronomul Român”, „Grăul Român” și „Graniul (?) Român”.

Deștepti funcționari. Un lucru însă tot nu au aflat: sub numele acelu „Curier” care foaie se ascunde?

Ear' până nu vor fi aflat aceasta, pînă — zadarnic se laudă — tot nu vor fi înțituit-o!

Revista politică.

(Chestiunea macedoneană). Isvor ofițos. Sublima Poarta s'a adresat guvernului bulgar, exprimându-i dorința a se închide mai bine granița din partea bulgară, deoarece-ce lângă Orasna-Elidje s'au învîrtoise batoade. Guvernul bulgar a dat asigurări liniștitoare. Poarta are totuși de gînd a se adresa din nou bulgarilor cu rugarea ca ele să admoțieze încă o dată pe guvernul bulgar a nu se aventura.

Ultimul consiliu de miniștri turci s'a ocupat în sfîrșit cu exmiterea berat-urilor privitor la crearea de noue episcopii bulgare în Macedonia, dar' nu s'a ajuns la nici un rezultat. Marele vizir ar fi aplecac, zice ofițiosul, — dar cercurile Turcilor bătrîni nu voesc să audă.

Acum încep și Grecii a-și valida glasul. Ziarele oficioase „Palingenisia” și „Asti” își exprimă părerea de rău asupra unui articol al foi internaționale din Atena „Journal Français”, care sfătuește pe Poarta să satisfacă pretenșiunile bulgare spre pagura elenismului. „Palingenisia” adaugă, că, dacă politica de agitațiune a Bulgariei ar avea rezultate, și Grecia ar fi silită a dovedi „superioritatea” sa numerică și morală în Macedonia prin mijloace eficace.

Doi indivizi, preținși ofițeri bulgari, se așază în Atena zilele din urmă, au deus e fuseseră prinși de Turci și duși la Constantinopol, de unde însă au fugit, fiind grozav chinuți.

(După Otto Bernath.)

Daelius.

Ziarul guvernamental „Mir” din Sofia este ca numeroși dascăli bulgari din vilele Ueskueb și Salonicchi au fost arestați exprimându-și temerea, că această procedură a autorităților nu va contribui de loc la liniștea spiritelor.

Știri particulare. Din Sofia a fost comandat un escadron de cavalerie „pre a împedea (?) plecarea în Macedonia a unor bande armate. Escadronul a avut de mai multe rânduri de Macedoneni fără să se întoarcă acasă.

Diferite știri se șesesc la Sofia din toate părțile au intrat pe Macedoneni deocă, că materiile vor interveni întru întocmirea reformelor conform §. 23 al tratatului din Berlin. Agitația în Serbia și Grecia se consideră ca favorabilă celui mai scop și de aceea lumea numai se mișcă de ea. Mișcarea nu mai poate fi născută, zic Macedoneni din Sofia, din contră a crește.

Din Peștera se anunță, că o bandă de Pomaci (Bulgari de religie mohamedană) a călcat granița bulgară; mai multe persoane au fost ucise. Detaliile lipsesc.

Din Berlin se telegrafează, că tirile ce sosesc acolo din Sofia la Constantinopol descriu starea a foarte critică.

„Agenția Română” din București anunță, că guvernul român a dat sfaturi prietenești guvernului bulgar în privința mișcării macedonene.

În sfârșit „Times” publică din Constantinopol o depeșă, spunând că guvernul bulgar nu mai e în stare să stăpânească mișcarea macedoneană și că câțiva ofițeri bulgari ar fi esertat din armată spre a se duce în Macedonia.

(Cilli). Precum ne anunță depeșă de ieri, bugetul de 1500 florini pentru înființarea claselor paralele slovene la gimnaziul german din Cilli a fost votat în ședința Reichsrathului dela 10 Iulie, cu o majoritate de 30 voturi. Nu se aștepta că majoritatea va fi relativ așa de mare, se credea că nu va trece peste 20 voturi. Pentru au votat: toți slavii (Polonezi, Cehi, Ruțeni, Croați și Sloveni), conservatorii germani (clubul Hohenhart); contra: stanga germană, Nemți naționali, anarhici și mișcările și mai mulți deputați sârbi.

Și din această votare se poate vedea că de urgență stanga germană și că fără ea eventual s'ar găsi majoritate puternică în Reichsrathul cisleitane, considerând că antipatizii au votat contra lui Cilli numai pentru chibzului, că de altfel însă sunt dușmani neîmpăcați ai liberalilor.

În timpul desbaterii un incident curios a provocat deputatul țeran din Stiria, Kalenegg, care deși German a vorbit lung și a votat pentru Cilli. Bine înțeles, că printre germani a provocat indignare; i s-a aruncat deosebi cuvinte de „trădător al neamului”. El se apăsă cât putu și în urma urmelor zise „nu-i rușine a vota pentru dacă și cei doi miniștri ai stângei germane în coaliție: Pleier și contele Wurmbraund au fost pentru, în consiliul de miniștri.

Invitare de abonament la „TRIBUNA”.

Cu 30 Iunie v. 1895 expiră abonamentele pe semestrul I, pe cel al II. și pe luna Iunie.

Domnii abonenți sunt rugați să grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună, după stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.
Abonamentul trilunar . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în care li-s'a trimis „Tribuna” până acum.

Administrațiunea.

CRONICĂ

Sibiul, 12 Iulie n.

Iubileul valorosului profesor dela vechiul gimnaziu românesc metropolitan din Blaj, dl Ioan German, a decurs cu frumoase solemnități, Duminică în 7 Iulie n. Solemnitățile s'au început cu celebrarea sfinte liturgii, a care a servit ca pontificante însuși iubilantul, asistat de colegii săi profesori dela gimnaziu și preparanții care totodată au fost și elevii d-sale, domnii: Silvestru Nestor, Nicolae Popescu, Ciriac B. Groze, Emiliu Viciu, Aron Deac, Nicolae Pop, N. Stoica, Aurel C. Domșa și Dr. Sebastian P. Radu. La servi-

ciul divin au asistat toată inteligența din Blaj, dând și astfel dovadă despre stima ce-i păstrează meritului bărbat. După liturgie întreg corpul profesoral s'a prezentat în locuința iubilantului, felicitându-l cu căldură. A urmat apoi deputația inteligenței și a „Reuniunii femeilor române”, al cărei membru onorant a fost dl profesor German. Oficiul arhiepiscopesc și comitetul „desp. al XI-lea al Asoc. Transilv.” încă a ținut să-l felicită prin reprezentanții sei, pe neobositul muncitor pentru interesele culturale românești. Sărbătorirea iubilantului s'a terminat prin banchetul festiv, dat în onoarea d-sale din partea profesorilor-colegi. La banchet a participat însuși Excelexența sa metropolitană Dr. Victor Mihali și fratele Excelenței Sale colonelul Iuliu Mihali. Excelența Sa l'a felicitat cu călduroase cuvinte, care l-au mișcat adânc pe veteranul profesor. Discursuri au mai rostit domnii: Aron Deac, prof., Dr. Alexandru Pop, medic și Nicolae Pop, prof., în onoarea iubilantului; Dr. Vasile Hossu, prof., pentru Excelența Sa metropolitană; N. Muntean, directorul preparandial, pentru profesorime; Aron Deac, prof. pentru colonelul Mihali; Iuliu Br. Hodoșiu, directorul băncii „Patru”, pentru directorul gimnaziului, canonicul Iosif Hossu.

Bucuria „patrioților”. Foile maghiare fac un vuiet asurzitor de bucurie. Eată de ce: un ziarist francez, cu numele Raoul Chélaud serie în „Rappel” din Paris un articol, în care are aerul a apăra pe Unguri de acuzațiunile românești, zicând despre noi că vom să facem o mare Daco-Românie. Această aserțiune a ziaristului francez, arată că avem a face cu un om ori foarte superficial ori cumpărat, că se spună asemenea insinuații. Lumea cea mare franceză cunoaște însă adevărata stare de lucruri de aici. De aceea bucuria presei „patriotice” este deșăartă.

Năcăjiți. Luând știre de apariția în București a revistei „Biblioteka de alianțe universale”, „Kolozsvár” de ieri spune că această revistă de propagandă, căreia de altfel îi recunoaște marea importanță, se tipărește pe banii Ligei. Ade guvernamentali clujeni că la tipărirea acestei reviste contribuie cele 400 filiale de delegațiuni, pe cari asociații îi are în 400 de orașe și țeri din toate continentele.

Societatea pentru fond de teatru român. scrie „Familia”, va ține anul acesta adunarea sa generală la Brașov. Românii de acolo, întruniți în conferență, au salutat cu cea mai viată bucurie dorința Societății de-a merge de asta-dată la Brașov; s'a și ales un comitet pentru organizarea festivităților. Comitetul acesta s'a constituit alegându-se președinte dl Virgil Onișiu, secretar dl Dr. Iosif Blaga; apoi a adresat comitetului Societății dorința, ca adunarea să se țină la sfârșitul lui Septembrie ori la începutul lui Octombrie, fiind atunci timpul cel mai potrivit. Comitetul central respectând motivele locale, va dispune deci, ca adunarea să se intrunească la toamnă, la terminul pe care-l va fixa comitetul arangiator din Brașov.

Învățătoare română. Dăm cu bucurie loc știrii ce primim, că d-soara Maria Cioban invățătoare în Nădășel, supunându-se examenului de stat pentru învățătoare, în zilele dela 22—28 Iunie, a trecut în Pesta, cu succes foarte bun atât peste examenul scripturistic cât și verbal. D-soara Cioban e acum calificată pentru școlile civile. A făcut examen din limba și literatura română și maghiară și e cea dintâi d-soară care a făcut examen de învățătoare din limba și literatura română. A avut de profesori examinatori pe dnl Alex. Roman și Gavril Kis. Felicităm cu căldură pe noua învățătoare pentru succesul obținut!

Un șef de postă brutal. Sub acest titlu spune „Házánk”, că șeful de postă din Gherla, cu numele Temesváry János s'a purtat zilele trecute în cel mai infam mod cu o damă, dându-o afară din birou și palmuindu-o pentru-că a insistat să i-se dea o scrisoare a sa, pe care șeful din comitate n'a voit să i-o dea, deși era erau încă 12 ore, precum afirmase el, căr dăma fiind din provincie ar fi trebuit să vină după scrisoare încă odată, în ziua următoare. Atăta spune „Házánk”, căr noi putem adăuga, că numitul ofițier, de origine armean, este cunoscut din cauza obrăzniciei sale cu deosebire față de Români. Brutalitatea și infamia cu care se poartă față de țeranii români de pe acolo și chiar și față de inteligenți, este ne mai pomenită. Deși știe bine românește nu vrea să vorbească românește nici nu cuvânt și astfel țeranii și țerencele care vin la postă ne înțelegând ce vorbește el ungurește, sunt expuși la înjurăturile lui și nu arere-ori chiar și la palmuiri, la tot cazul sunt neîncredințați și scurtați. Din cauza sovinișmului seu turbat, țeranii români, care nu știu să vorbească limba lui Tuhtum draguț, nu-și primesc banii ce le sosesc și nu li-se primesc scrisorile și pachetele etc. Eată un oficial „brutal”, cum zice „Házánk”. Noi zicem că în țara atotputerniceii funcționarilor unguri e — model!

Tempestate oribilă a trecut peste întreg comitatul Marmăției. Ni-se scrie din Sighet, că de 10 ani n'a fost un vihor așa de teribil ca în săptămâna trecută. În urma înfricoșatei rupturi de nori apele au crescut mari și au acoperit holdele. Pe alte părți a bătut grindina, nimicind recolta întreagă. Se prevăd earși miserii mari ca și în anul trecut.

Afacerea celor treisprezece husari uciși devine mai complicată, întrucât vor fi trași în cercetare, după-cum se telegrafează din Przemysl — toți ofițerii, ai căror datoriități ar fi fost să controleze faptele și să suprave-

gheze purtarea sergentului-major Dioszeghy. Ofițerii ajunși astfel în belea, se acusa cu aceea, că brutalitățile sale Dioszeghy le-a comis în stare înconștientă, deoarece-ce el a fost — smintit

Petrecere. Tinerimea română din Cohalm invită la producțiunea teatrală împreună cu joc ce o va de în hotel „Soare” Duminică în 14 Iulie cu următorul program: 1. „Șoldan Viteazul”. 2. Cinel-Cinel, 3. Costea. 4. Arvințe pe Peșele. 5. Mama Angheleșu. — Joc Venitul curat este destinat pentru școlile române din Cohalm. Pretul intrării: Local I. 60 cr. I. II. 40 cr., I. III. 30 cr. și galeria 20 cr. Începutul la 8 ore seara. Ofertele marinimoase sunt primite cu mulțumită și se vor cuta pe cale publică.

Pentru o plimbare a vrut să renunță la vicia o fetiță tineră, cu numele Eugenia Boder din Pojun. Anume părinții ei au oprit-o să meargă la plimbare, ear' fata s'a năcăjit atât de mult pentru-că nu i-sa dat voe, încât s'a aruncat de pe balconul catului al doilea. Și-a frânt o mână și s'a rănit la cap, dar' trăiește încă.

Petrecere aminată. Sântem rugați să publicăm următoarele: Binevoii a publica în coloanele ziarului ce-l redactați următoarele: Petrecerea de vară a teologilor gr.-cat. români, din diecesa Orăzi-mari, în favorul studenților miseri dela gimnaziul din Beiuș, anunțată pe 22 Iulie, în comuna Kis-Majtény, din cauze neprevăzute de comitetul arangiator, nu se va ține, ceea-ce onoratalui public român, la adresa căruia deja s'au trimis invitațiile, se aduce la cunoștință. Moftinul-mie, 11 Iulie 1895. În numele comitetului arangiator: Georgiu Șuta.

Un dar frumos a căpătat împăratul Wilhelm dela Oscar, regele Svediei. Se anunță adevăd în Stockholm, că regele Oscar, imediat după dineul festiv dela Dovringholm, la care a participat și împăratul Germaniei, i-a predat acestuia o cană de argint ca suvenir. Cana este o perfectă imitație a canei, pe care la 1632 au dăruit-o cetățenii din Nürnberg lui Gustav Adolf, regele Svediei.

Un profesor de universitate asasin. Din Mesina se telegrafează, că un profesor de universitate de acolo, cu numele Podali, l'a strâpuns cu un pumnal pe baronul Francesco Ioppolo, un elev al profesorului Prodali, care lovia la el. Profesorul asasia a fost deținut imediat.

Un cutremur de pământ puternic s'a simțit, — după-cum se telegrafează din Petersburg, — pe întreg teritoriul dintre Marea Caspică și Ural. Sguduitura a fost atât de puternică, încât a nimicit orașe întregi.

O moartă vie. Din Rusia se anunță următoarea istorie interesantă. Care ție aduce aminte de „Colonelul Chabert” al lui Balzac: Două femei măritate, una din cercul Chotin, au fost duse în anul trecut în despărțământul psihiatric la spitalului din Chișineu. În bu-reaul de administrațiune al spitalului, se schimbă hărțile de legitimație ale bolnavelor și întemplantu se se moară una, atestată de botez și de înmormântare se trimite bărbatului pacientei, care încă trăia. Omul știindu-se văduv, în scurt timp se însură, dar' mare le fu mirarea însurătorilor, când văzură după vre-o câteva zile întrând femeia însăși în casa bărbatului seu. Bărbatul și toți cunoscuții credeau, că nefericita venise de pe lumea cealaltă și trebuia să intervină poliția, ca să constate, că nu e fantomă.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Vin a-mi împlini o datoriță sfântă față de domnul George Dima, director de musică, care a avut nobilul îndemn a arangia Duminică în 30 Iunie n. a. c. în Săliște un concert în favorul meu, exprimându-mi și pe această cale sincerile mele mulțumiri pentru interesul ce l'a arătat prin această faptă față de familia mea.

Cu această ocaziune îmi exprim recunoștința mea și față de acei membri activi ai „Reuniunii române de musică” din Sibiul (dame și domni), cari au binevoit a-și da concursul la reușita celui concert, precum și față de acei domni, cari și-au arătat interesul lor față de mine prin suprasolviri.

Sibiul, 21 Iunie v. 1895.

Maria Dr. Crișianu.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea

MAI NOU.

Pentru Iancu!

Conform ordinului primit și urgent de ministrul de interne, căpitanul poliției din Sibiul a tras la răspundere pentru colectarea banilor întru ridicarea monumentului Iancu, pe domnii Liviu Albin și Ioan Moța, la cari se aflau depuși pe rind banii colectați în sumă de 3780 florini 65 cr., 330 lei și 50 bani.

Acum câteva zile domnii Liviu Albin și Ioan Moța au fost citați la primărie, unde li-s'a luat interogator. Azi li-s'a și adus sentența, prin care sunt osândiți:

1. Dl Liviu Albin la 5 zile închisoare.

2. Dl Ioan Moța la 3 zile închisoare.

3. La purtarea speselor de întretinere în închisoare.

4. La depunerea solidară în folosul înaltului erar reg. ungar a sumei sus pomenite de bani colectați.

Pedeapsa trebuie să i-o înceapă cel mult 15 zile după intrarea în vigoare a sentenței; ear' banii predați tot în același timp, altfel vor fi executați.

Osândiții au făcut recurs contra acestei sentențe care li-s'a înmanat azi după amiază.

Contra Ungurilor.

Dl A. D. Xenopol, cunoscutul istoriograf român, se va duce la Bordeaux ca delegat din partea societății științifice și literare din Iași pentru a o reprezenta la congresul limbilor romane, ce se ține în acest oraș dela 5—10 August.

Dl Xenopol — scrie „Evenimentul” din Iași — va trata în congres „despre pericolul la care este expusă una din limbile romanice, cea română, prin asupririle și violențele exercitate de Unguri contra Românilor în scop de a-i maghiarisa”.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

(De ieri).

Constantinopol, 11 Iulie n. În cercurile competente nu se știe nimic de știrea, că guvernul bulgar s'ar pute vedea eventual silit a mobiliza.

Viena, 11 Iulie n. Reichsrath-ul a primit paragraful bugetar privitor la înființarea claselor paralele slovene la gimnaziul din Cilli, anume cu 178 voturi contra 143.

În ambele tabere din Reichsrath votul a produs emoțiune.

Cilli, 11 Iulie n. Știrea despre încuviințarea paragrafului Cilli în Reichsrath a produs printre populația slovenă de aici o emoțiune de bucurie. Întemplantu aceasta este sărbătorită la bubutul pișoarelor și la lumina focurilor de artificii.

Paris, 11 Iulie n. Ziarele atacă vehement Italia, pentru-că ducele de Genova a făcut vizită pe corabia fostului admiral Nelson, considerând faptul ca o provocare a Franciei din partea Italiei.

Roma, 11 Iulie n. Camera a votat ieri ministrului-president Crispi încredere cu o majoritate covârșitoare.

Belgrad, 11 Iulie n. Scuștina a predat arangiamental financiar privitor la convertirea tuturor datorilor statului sârbesc, și încheiat acum de curând cu reprezentanții băncilor străine în Karlsbad, comisiunii financiare spre studiere.

Majoritatea membrilor comisiunii este pentru încuviințarea invoelii.

Deputatul coroanei (adecă numit de coroană, nu ales de cetățeni) Ciurcici a depus o interpelare privitor la chestiunea macedoneană. Presidentul Scuștinei a predat-o guvernului fără să permită a fi cetită.

(De astăzi.)

Sofia, 12 Iulie n. Până alaltăieri seară n'a sosit nici o confirmare a știrii despre pretinsa călcare a graniței bulgare, cu care privilegiu ar fi fost uciși mai mulți insi.

Viena, 12 Iulie n. Știrile despre desființarea în curând a stării excepționale din Praga sunt neîntemeiate.

Roma, 12 Iulie n. În camără se urmează lungă discuție asupra propunerii deputatului Vischi, după care este a se declara ziua de 20 Septembrie ca sărbătoare civilă pentru toți.

Crispi a zis că n'ar fi așteptat nici o deosebire de păreri în privința aceasta. Chestiunea trebuie odată rezolvată. Cel-ce crede că clericali au sentimente favorabile pentru guvern, se înșală. Provoacă camera a primi propunerea cu mare majoritate, deoarece-ce respingerea ei ar avé un efect din cele mai serioase.

Aprobări vii; cuvintele lui Crispi sunt mult comentate.

Propunerea s'a primit cu 204 voturi contra 82.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 10 Iulie n. 1895.

Săminte	Calitatea per Hect.	Pretul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Pretul per 100 chilo
	dela	până	dela	până
Grâu				
Băntăneac nou	75		76	
Grâu dela Tisa	75		76	
Grâu „Pesta”	75		76	
Grâu dela Reg.	75		76	
„Bacsa”	75		76	
Grâu ung. de Nord	75		76	
Săminte, vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Pretul per 100 chilogr.	
			dela	până
Săcără		70—72	6.65	5.71
Orz	de nutreț de vinars de bere	60—62	5.80	6.—
		62—64	—	—
„Ovės		64—66	—	—
Cucuruz (porumb)	bănă, de alt soi	89—41	6.10	6.70
		75	6.75	6.80
Meiu		75	6.—	6.05
Hrișcă		—	6.—	6.60
Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr. Maiu-Iun. Iulie-Aug. Mart.-Apr. Oct.	7.01		7.08
Cucuruz		6.19		6.21
Ovės		6.20		6.22
„		5.79		5.81
Produse diverse	Solul	Oural		
		dela	până	
Sém. de trif.	Lucernă ungurească	85.—	40.—	
„	roșie	55.—	60.—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta dela țeară	53.—	54.—	
„	svântă	48.50	49.80	
Slănină	afumată	53.50	54.60	
Sân		—	—	
Prune		—	—	
Lictar	alavon, nou	18.25	18.75	
„	bănăneșesc	17.—	17.50	
Miere	brută	—	—	
„	galbină străcurată de Rosenau	—	—	
Ceară	brut	—	—	
Spirit		—	—	
„	Drojdiițe de spirit	—	—	

Cursul pieței din Sibiul.

Din 13 Iulie n. 1895.			
Hârtie-monetă română	Cump.	9.58	vând. 9.60
Lire turcești	„	10.71	„ 10.85
Imperiali	„	9.74	„ 9.80
Ruble rușești	„	1.29 1/2	„ 1.31

Bursa din Budapesta.

Din 10 Iulie n. 1895.			
Renta de aur ung. 6%			—
„ de aur ung. 4%			123.50
„ ung. val. cor. 4%			99.40
Imprumutul căilor ferate ung.			126.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)			124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)			108.—
Bonuri rurale ung.			98.—
„ croate-slavone			98.75
Obligațiunile desp. regalilor			101.25
Imprumut cu premiu ung.			15.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin			147.—
Renta de hârtie austriacă			101.—
„ de argint austriacă			101.—
„ de aur austriacă			123.—
Losurile austriace din 1860			—
Acțiunile băncii austro-ungare			1077.—
„ de credit ung.			—
„ „ „ „ austr.			—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina”			100.75
Argintul			—
Galbeni împărătești			5.70
Napoleon d'ori			9.61
Mărci 100 imp. germane			59.27
Londra 10 Livres sterlingi			121.15

Bursa de Viena.

Din 10 Iulie n. 1895.			
Renta de aur ung. 6%			—
„ „ „ 4%			123.50
Renta ung. v. c. 4%			99.40
Imprumutul căilor ferate ung.			126.55
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)			123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)			103.15
Bonuri rurale ung.			98.15
„ croate-slavone			—
Imprumut cu premiu ung.			158.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin			146.25
Renta de hârtie austriacă			101.15
„ de argint austriacă			101.20
„ de aur austriacă			123.—
Losurile austriace din 1860			—
Acțiunile băncii austro-ungare			1079.—
„ de credit ung.			492.—
„ de credit aust.			284.75
Argintul			—
Galbeni împărătești			5.70
Napoleon d'ori			9.61
Mărci 100 imp. germane			59.27
Londra 10 Livres sterlingi			121.15

Bursa de București.

Din 10 Iunie v. — 4 ore p. m.	Cassa.
Renta rom. per 1875 5%	100
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldverschreib.)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. (Rar. conv.) 6%	100
Imprumutul municipal 5%	87 1/2
Serisuri func. rurale 5%	—
Serisuri func. rurale 7%	—
Idem urbane 7%	—
„ 6%	102
„ 5%	87
Banca-Nat. (100 lei vers. intr.)	1485
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vers.)	430
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vers.)	115
Socr. de cou (250 lei vers.)	106
Oblig. Cassei Pensunilor	280
Agio	—

Schim.

Londra 3 luni

BORSZÉK

în comitatul Csik, Transilvania.

Baie de primul rang.

Între nepătrunse păduri dese de brad 900 M. (2750 urme) peste suprafața mării.

Factori vindecători: climă înaltă subalpină, aer curat bogat în ozon, excelente izvoare vindecătoare de apă feroasă și liberă de fer conținând acid carbonic, băi reci cristaline conținând fer și acid carbonic, băi feroase de mlaștină, băi de puțină conținând acid carbonic sau cetină de brad, institut admirabil aranjat de hidroterapie, masagiu și electricitate.

Borszék-ul e recomandat de autorități celebre din țară și din străinătate pentru: toate felurile de anemie, gălbănire, boale de stomac și de intestine, conturbațiuni de digestiune, boale cronice de rinichi și vezică, tuse seacă, expectorații de sânge, catar de plămâni, catar cronic de laringe, boale de nervi, boale femești, scrofule, reumă și podagră, mai ales însă ca băi întăritoare și oțelitoare.

Inceputul sezonului la 15 Iunie, durată până la 15 Septembrie.

Călătoria la Borszék: Oaspeților sosiți în gara dela Reghinul-săsesc le stau la dispoziție pentru călătoria mai departe caleaște comode de ale întreprinderii de diligență obligată prin contract. Călătoria se face fără întreruperi mari schimbându-se cali. Prenotările (pentru locuri singuratic sau caleaște întregi) sunt a se adresa prin scrisoare sau telegraf la întreprinzătorul:

Miklós-Görög, Szász-Régen. — Prețurile sunt regulate.

Renumita apă minerală de Borszék se umple și se astupă cu cele mai excelente aparate moderne și se pune în vânzare limpede ca cristalul în deplina ei putere rectoritoare și musantă.

Recunoscută de cea mai curată și mai sănătoasă apă minerală naturală.

Dreptul de vânzare exclusivă a apei noastre îl are bine reputata firmă **Lazár & Verzár în Brașov** (Brassó), și deci toate comandașle sunt a se adresa la numita firmă, care le execută în cel mai prompt și mai convenabil mod ab Borszék sau Reghinul-săsesc.

Comandașle mai mici pentru consum privat execută și direcțiunea subscrisă.

Cu prospecte amănunțite și deslușiri precise servește cu toată prevenirea direcțiunea băilor sau medicul balnear **Dr. Johann von Szilvassy**. [1896] 12—15

Postă și telegraf în loc.

Borszék, Iunie 1895.

Direcțiunea băilor și a stabilimentului.

Un comis

(Calfă de boltă)

român și cu purtări bune se primește în neguțătorie de mărfuri mixte a subscrișilor.

Ioan Comsia & Fiu
în Seliște.

[2218] 8—3

În editura „Institutului tipografic”
a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de

D. COMSA,

membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole”.
Prețul unui exemplar 12 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Păpăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Păcălă și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Tein legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărășnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prstenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vocii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcălă în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Scărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rasalin pșourarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milioi.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 l.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.